

Days of Hessed

”אֵלֶּה הָיוּ יָמֵי חֶסֶד, ” שָׁמַעְתִּי פַעַם אוֹמְרִים
בְּיָמֵי בְּדִידוּת וְצַעַר בְּרַחוּב שֶׁל חֶרֶף.
גַּם לְיָמֵי חֶסֶד צָרִיכִים לְפָחוּת שָׁנִים,
נוֹתֵן הַחֶסֶד וְהַמְקַבֵּל אוֹתוֹ.
כְּשֶׁהֵם נִפְרָדִים גַּם הַחֶסֶד לֹא נִשָּׂאֵר
אוֹ נִשְׁפָּךְ לְרַחוּב כְּמוֹ מִשְׁבֵּר צְנוּר.

“Those were days of *hesed*,” I heard them say once
on a winter street during days of loneliness and pain.
Even for days of *hesed* we need at least two,
one to give *hesed* and one to receive it.
When they are separated the *hesed* does not abide
or it is spilled into the street as if from a broken pipe.

דְּתוֹת לֹא עוֹשׂוֹת חֶסֶד, הֵן רַק מְזַכְּרוֹת
זְמַן רִיק, בְּפַעֲמוֹן, בְּקִרְיַאת מוֹאֲזִין,
בְּצוּפָר וּבְשׁוֹפָר וּבְנִקְיִשׁוֹת בְּדָלָת
בְּיָמֵי סְלִיחוֹת: אֵת הָאֱלֹהִים אֵינָן
יְכוֹלוֹת לְהִזְכִּיר וְלֹא אֵת חֶסְדּוֹ.

Religions do not do *hesed*, they only remind
empty time, with a bell, with a muezzin’s call,
with a siren or a shofar, with knocks on the door
during days of penitence: God they are
unable to remind or his *hesed*.

מִיּוֹם שֶׁבִּטְלוּ הַקִּרְבָּנוֹת
נִשָּׂאֵר כָּל אֶחָד עִם עֲצָמוֹ
לְהִקְרִיב.

Since the day that sacrifices ended
Each person is left himself
To sacrifice.

Yehuda Amichai
Translated by Rabbi Steven Sager

Sicha, Hebrew for “conversation,” is an organization promoting the vital ongoing dialogue
between classical Jewish texts and lived experience.

sichaconversation.org